

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก
อำเภอท่าช้าง จังหวัดเพชรบุรี

คำนำ

แผนการบริหารความเสี่ยงเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก จัดทำตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ “ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด” ประกอบกับหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๓/ว ๓๖ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ แผนบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือบริหารองค์กรที่มีความสำคัญ และนำมาใช้อย่างแพร่หลายในการบริหารจัดการสถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอนและส่งผลการดำเนินงานขององค์กรและเป็นแนวทางในการดำเนินงานจัดการความเสี่ยงเพื่อให้ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อการดำเนินงานขององค์กรลดลงจนอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ นอกจากนี้ยังถือเป็นโอกาสในการสร้างสรรค์มูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรด้วยพัฒนากระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

องค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก เล็งเห็นถึงประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยงดังกล่าว จึงได้จัดให้มีการจัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงเพื่อเป็นกรอบขั้นตอนของการดำเนินงานที่ได้มาตรฐานและเป็นไปตามหลักวิชาการที่เหมาะสม รวมทั้งกำหนดแนวทางบริหารความเสี่ยงให้สอดคล้องกับกรอบหลักเกณฑ์ด้านการบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายในของกรมบัญชีกลางกระทรวงการคลัง อันจะช่วยเสริมสร้างศักยภาพในการจัดบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ให้แก่ประชาชนในพื้นที่และการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุกให้เป็นประโยชน์สูงสุด

องค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก
อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	
- หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร	๓
- กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง	๔
- กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๗
กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง อบท.เขากระปุก	
๑. การวิเคราะห์องค์กร	๑๓
๒. นโยบายการยอมรับความเสี่ยงระดับองค์กร	๑๗
๓. การระบุความเสี่ยง	๑๙
๓.๑ การกำหนดประเภทความเสี่ยง (Risk Categories)	๑๙
๓.๒ การระบุความเสี่ยง	๒๐
๔. การประเมินความเสี่ยง	๒๕
๔.๑ การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความเสี่ยง	๒๗
๔.๒ เกณฑ์คะแนนการนำระดับโอกาสและระดับผลกระทบมาพิจารณาร่วมกัน	๒๗
๔.๓ เกณฑ์ระดับความเสี่ยง และแนวทางการดำเนินการในแต่ละระดับความเสี่ยง	
๔.๔ การประเมินความเสี่ยง (การให้คะแนนความเสี่ยง)	๒๘
๕. การตอบสนองความเสี่ยง	๓๒
- วิธีการตอบสนองความเสี่ยง	๓๓
๖. แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕	๓๙

บทนำ

หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี รวมถึงความคาดหวังของประชาชน หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานต้องเผชิญกับความเสี่ยงทั้งปัจจัยภายในและภายนอก ผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการบริหารจัดการความเสี่ยง ซึ่งหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กรถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีจะช่วยหน่วยงานในการวางแผนและจัดการเหตุการณ์ด้านลบที่อาจเกิดขึ้นอันเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงช่วยหน่วยงานในการบริหารจัดการเพื่อสร้างหรือฉวยโอกาส หรือได้รับประโยชน์จากเหตุการณ์ด้านบวกที่อาจเกิดขึ้น ส่งผลให้หน่วยงานสามารถเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการให้บริการของหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้ประชาชนและประเทศชาติได้รับประโยชน์สูงสุดจากการบริหารจัดการความเสี่ยงภายใต้หลักธรรมาภิบาล

แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ เรื่อง หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร เป็นกรอบแนวทางที่ช่วยให้หน่วยงานของรัฐสามารถนำหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงไปปรับใช้เพื่อวางระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กรได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ การบริหารจัดการความเสี่ยงแต่ละหน่วยงานอาจมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับขนาด โครงสร้าง และความสามารถในการรองรับความเสี่ยงของหน่วยงาน แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงฉบับนี้อาจมีเนื้อหาบางส่วนเกี่ยวเนื่องกับการควบคุมภายใน เนื่องจากการควบคุมภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร ดังนั้น หน่วยงานอาจดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยเชื่อมโยงการควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยงเข้าด้วยกัน

การบริหารจัดการความเสี่ยงถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล โดยปัจจัยหลักของการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ประสบความสำเร็จเกิดจากความมุ่งมั่นของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้กำกับดูแล

หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย

๑. กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นพื้นฐานของการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือช่วยหน่วยงานในการกำหนดแผนระดับองค์กร (Strategic Plans) และการกำหนดวัตถุประสงค์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการตัดสินใจของผู้บริหารอยู่บนฐานข้อมูลสารสนเทศที่สมบูรณ์ ส่งผลให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์หลักขององค์กร และเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของหน่วยงาน

๒. กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Routine Processes) ของการบริหารจัดการความเสี่ยง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน

กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง

กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการบริหารจัดการความเสี่ยงหน่วยงานของรัฐควรพิจารณานำกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงนี้ไปปรับใช้ในการวางระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน เพื่อให้หน่วยงานได้รับประโยชน์สูงสุดจากการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างแท้จริง โดยหน่วยงานของรัฐแต่ละแห่งอาจมีศักยภาพที่แตกต่างกันในการนำกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงทั้งหมดไปปรับใช้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของหน่วยงาน กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงประกอบด้วย หลักการ ๘ ประการดังนี้

๑. การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการแบบบูรณาการทั่วทั้งองค์กร
๒. ความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูง
๓. การสร้างและรักษาบุคลากรและวัฒนธรรมที่ดีขององค์กร
๔. การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง
๕. การตระหนักถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
๖. การกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ วัตถุประสงค์ และการตัดสินใจ
๗. การใช้ข้อมูลสารสนเทศ
๘. การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการแบบบูรณาการทั่วทั้งองค์กร

การบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการควรมีลักษณะ ดังนี้

๑. การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องมีการบริหารจัดการในภาพรวมมากกว่าแยกเดี่ยว เนื่องจากความเสี่ยงของกิจกรรมหนึ่งอาจมีผลกระทบต่อความเสี่ยงของกิจกรรมอื่นๆ เช่น ความเสี่ยงของความล่าช้าในระบบการขนส่งวัตถุดิบไม่เพียงกระทบต่อกิจกรรมการผลิต อาจมีผลกระทบด้านการส่งมอบสินค้า ค่าปรับที่อาจจะเกิดขึ้น รวมถึงชื่อเสียงขององค์กร เป็นต้น

๒. การบริหารความเสี่ยงควรผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานขององค์กร รวมถึงกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์ และกระบวนการประเมินผล

๓. การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องช่วยสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจในทุกระดับขององค์กร

ความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูง

การบริหารจัดการความเสี่ยงจะประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูง หน่วยงานของรัฐบางแห่งมีผู้กำกับดูแลในรูปแบบคณะกรรมการซึ่งมีหน้าที่ในการกำกับฝ่ายบริหารให้มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ผู้กำกับดูแลซึ่งมีหน้าที่ดังกล่าวจะมีหน้าที่ในการกำกับการบริหารจัดการความเสี่ยงด้วย สำหรับหัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูงมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารจัดการความเสี่ยง

การกำกับการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้กำกับดูแลเกิดความมั่นใจว่าหัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูงได้บริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม เพียงพอ และมีประสิทธิผล

หัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูงมีหน้าที่โดยตรงในการสร้างระบบบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีประสิทธิผล ประกอบด้วย การสร้างสภาพแวดล้อม วัฒนธรรมองค์กร และระบบการบริหารบุคคลที่เหมาะสม การจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอในการบริหารจัดการความเสี่ยง การดำเนินงานตามกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ การรายงานและการสื่อสาร เป็นต้น

ผู้กำกับดูแล (ถ้ามี) อาจตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง (หรืออนุกรรมการ หรือคณะที่ปรึกษา) ขึ้น ซึ่งประกอบด้วยผู้มีทักษะ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการดำเนินงานของหน่วยงาน เช่น หน่วยงานที่มีการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นหลักในการดำเนินงานอาจจำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญอิสระในการกำกับหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับความเพียงพอและความเหมาะสมของการบริหารจัดการความเสี่ยงในเรื่องความเสี่ยงทางไซเบอร์ของหัวหน้าหน่วยของรัฐและผู้บริหารระดับสูง เป็นต้น

การสร้างและรักษาบุคลากรและวัฒนธรรมที่ดีขององค์กร

การขับเคลื่อนหน่วยงานของรัฐต้องอาศัยบุคลากรที่มีศักยภาพ การบริหารทรัพยากรบุคคลเริ่มตั้งแต่ การสรรหา การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ การส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งบุคลากรมีความรู้ความสามารถ โดยบุคลากรถือว่าเป็นสินทรัพย์หลักขององค์กรที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ

การสร้างบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในการบริหารจัดการความเสี่ยงถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการความเสี่ยง บุคลากรควรมีพฤติกรรมตระหนักถึงความเสี่ยง (Risk-aware behavior) รวมถึงพฤติกรรมที่ตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศและข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยง

การสร้างพฤติกรรมที่ดี (Desired behaviors) ในการส่งเสริมการบริหารจัดการความเสี่ยงผ่านวัฒนธรรมที่ดีขององค์กรเป็นสิ่งสำคัญ การสร้างวัฒนธรรมที่สนับสนุนการบริหารจัดการความเสี่ยงประกอบด้วย

๑. การสื่อสารและการตระหนักถึงนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน
๒. การสร้างความตระหนักถึงหน้าที่ต่อองค์กรในการแจ้งข้อมูลผิดปกติ
๓. การสร้างพฤติกรรมการแบ่งปันข้อมูลภายในองค์กร
๔. การสร้างพฤติกรรมที่ตัดสินใจตามนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง
๕. การสร้างพฤติกรรมที่ตระหนักถึงความเสี่ยงและโอกาส

การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง

หน่วยงานควรมีการกำหนดอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบในเรื่องของการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างชัดเจนและเหมาะสม ประกอบด้วย เจ้าของความเสี่ยง (Risk Owners) ซึ่งรับผิดชอบในการติดตามการรายงาน หรือการส่งสัญญาณความเสี่ยง ผู้รับผิดชอบในการตัดสินใจในกรณีที่ความเสี่ยงเกิดขึ้นในระดับที่กำหนดไว้ และผู้ที่มีหน้าที่ในการควบคุมกำกับติดตามให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

การตระหนักถึงผู้มีส่วนได้เสีย

การบริหารจัดการความเสี่ยงนอกจากจะคำนึงถึงวัตถุประสงค์ขององค์กรเป็นหลักแล้ว ผู้บริหารต้องคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้วย โดยเฉพาะความคาดหวังของผู้รับบริการหรือความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อองค์กร รวมถึงผลกระทบที่มีต่อสังคม เศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อม

การกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ วัตถุประสงค์ และการตัดสินใจ

การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือช่วยผู้บริหารในการกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ขององค์กร เพื่อให้หน่วยงานมั่นใจว่ายุทธศาสตร์/กลยุทธ์ขององค์กรสอดคล้องกับพันธกิจตามกฎหมายและหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงาน ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์อาจหมายถึงรวมถึงแผนปฏิบัติการระยะยาว แผนปฏิบัติการระยะปานกลาง หรือแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงาน

เมื่อหน่วยงานของรัฐกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์โดยสอดคล้องกับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ระดับองค์กรแล้ว การบริหารจัดการความเสี่ยงจะถูกใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดทางเลือกของงาน/โครงการ (งานใหม่ ๆ) และการกำหนดวัตถุประสงค์ระดับการปฏิบัติงาน รวมถึงการมอบหมายความรับผิดชอบในการบริหารจัดการความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร โดยอาจกำหนดเป็นส่วนหนึ่งของตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน (KPI)

การใช้ข้อมูลสารสนเทศ

ในปัจจุบันข้อมูลสารสนเทศเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงานของหน่วยงาน องค์กรที่มีการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพส่งผลโดยตรงต่อการบริหารจัดการความเสี่ยงหน่วยงาน ควรพิจารณาใช้ข้อมูลสารสนเทศในการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลความเสี่ยงเป็นพื้นฐาน หน่วยงานควรกำหนดประเภทข้อมูลที่ต้องรวบรวม วิธีการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล และบุคคลที่ควรได้รับข้อมูล

ข้อมูลความเสี่ยง ประกอบด้วย เหตุการณ์ที่เป็นผลกระทบทางลบหรือทางบวกต่อองค์กร สาเหตุความเสี่ยง ตัวผลักดันความเสี่ยง หรือตัวชี้วัดความเสี่ยงที่สำคัญ (Key Risk Indicators) ข้อมูลสารสนเทศต้องมีความถูกต้อง เชื่อถือได้ เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และทันต่อเวลา ทั้งนี้ หน่วยงานอาจพิจารณาการรวบรวมการประมวลผล หรือการวิเคราะห์ความเสี่ยงแบบอัตโนมัติเพื่อลดข้อผิดพลาดจากบุคคล (Human errors)

การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ความสมบูรณ์ของระบบบริหารจัดการความเสี่ยงขึ้นอยู่กับขนาด โครงสร้าง ศักยภาพขององค์กร รวมถึงการใช้ระบบสารสนเทศในการจัดการบริหารความเสี่ยง หน่วยงานอาจพิจารณาทำ Benchmarking เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรอย่างต่อเนื่อง หน่วยงานอาจพัฒนาระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงเริ่มต้นจากการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบ Silo พัฒนาเป็นการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณา และพัฒนาต่อเนื่องโดยมีการฝังการบริหารจัดการความเสี่ยงเข้าสู่กระบวนการดำเนินงานโดยปกติของดำเนินงานและการตัดสินใจบนพื้นฐานข้อมูลด้านความเสี่ยง

กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่เป็นวงจรต่อเนื่อง ประกอบด้วย

๑. การวิเคราะห์องค์กร
๒. การกำหนดนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง
๓. การระบุความเสี่ยง
๔. การประเมินความเสี่ยง
๕. การตอบสนองความเสี่ยง
๖. การติดตามและทบทวน
๗. การสื่อสารและการรายงาน

การวิเคราะห์องค์กร

ในการวิเคราะห์องค์กรหน่วยงานต้องเข้าใจเกี่ยวกับพันธกิจตามกฎหมาย อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของหน่วยงาน รวมถึงยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ระดับกระทรวง รวมถึงนโยบายของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน โดยการวิเคราะห์องค์กรต้องวิเคราะห์ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกองค์กร หน่วยงานอาจเลือกใช้เครื่องมือการวิเคราะห์องค์กร เช่น

๑. SWOT Analysis เป็นการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค
๒. PESTLE Analysis เป็นการวิเคราะห์ด้านการเมือง (Political) ด้านเศรษฐกิจ (Economic) ด้านสังคม (Social) ด้านเทคโนโลยี (Technological) ด้านกฎหมาย (Legal) และด้านสภาพแวดล้อม (Environmental)

การกำหนดนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง

ผู้บริหารเป็นผู้กำหนดนโยบายบริหารจัดการความเสี่ยง และผู้กำกับดูแลเป็นผู้ให้ความเห็นชอบนโยบายดังกล่าว โดยนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงอาจระบุถึงวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของการบริหารจัดการความเสี่ยง และความเสี่ยงที่ยอมรับได้ระดับองค์กร

ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ระดับองค์กร (Risk Appetite) หมายถึง ระดับความเสี่ยงในภาพรวมขององค์กรที่หน่วยงานยอมรับเพื่อดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร การระบุความเสี่ยงที่ยอมรับได้ระดับองค์กรเป็นการแสดงเจตนาของผู้บริหารและผู้กำกับดูแลในการดำเนินงานขององค์กรการกำหนดความเสี่ยงที่ยอมรับได้ควรคำนึงถึงศักยภาพขององค์กรในเรื่องการจัดการความเสี่ยงโดยศักยภาพในการจัดการความเสี่ยงขององค์กร (Risk Capacity) ขึ้นอยู่กับงบประมาณ บุคลากร และความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสีย ทั้งนี้ หน่วยงานอาจระบุระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้เป็น ๕ ระดับ เช่น ปฏิเสธความเสี่ยง ยอมรับความเสี่ยงได้น้อย ยอมรับความเสี่ยงได้ปานกลาง เต็มใจยอมรับความเสี่ยง และยอมรับความเสี่ยงได้มากที่สุด เป็นต้น

หน่วยงานอาจแสดงนโยบายความเสี่ยงที่ยอมรับได้ในแต่ละประเภทความเสี่ยง เพื่อให้ผู้บริหารระดับรองลงมาสามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการความเสี่ยงในระดับสำนัก กอง ศูนย์ กลุ่ม หรือนำไปสู่ การระบุระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้สำหรับประเภทความเสี่ยงย่อย

การระบุความเสี่ยง

การระบุความเสี่ยง คือ การระบุเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน ทั้งในด้านบวกและด้านลบ ในการระบุความเสี่ยงหน่วยงานอาจทำรายชื่อความเสี่ยงทั้งหมด (Risk Inventory) โดยรายชื่อความเสี่ยงต้องมีการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอโดยอาศัยข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน การระบุความเสี่ยง หน่วยงานควรระบุข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยง ดังนี้

ก. เหตุการณ์ความเสี่ยง

ข. สาเหตุของความเสี่ยง หรือตัวผลักดันความเสี่ยง โดยการวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่แท้จริง (Root Cause) ของความเสี่ยง

ค. ผลกระทบทั้งด้านลบและ/หรือด้านบวก

หน่วยงานอาจจัดกลุ่มความเสี่ยงที่มีลักษณะหรือมีผลกระทบที่เหมือนกันไว้ในประเภทความเสี่ยงเดียวกัน เพื่อให้การพิจารณาและการบริหารจัดการความเสี่ยงประเภทเดียวกันมีมุมมองในภาพรวมชัดเจนมากขึ้น ตัวอย่างการจัดประเภทความเสี่ยงในภาคผนวก

การประเมินความเสี่ยง

การประเมินความเสี่ยง ประกอบด้วย

๑. การกำหนดเกณฑ์การประเมินความเสี่ยง หน่วยงานอาจให้คะแนนความเสี่ยงตามเกณฑ์การประเมินความเสี่ยงด้านต่าง ๆ เช่น ด้านโอกาส ด้านผลกระทบ รวมถึงด้านความสามารถขององค์กรในการจัดการความเสี่ยง และด้านลักษณะของความเสี่ยง โดยช่วงคะแนนอาจกำหนดเป็น ๓ ช่วงคะแนน หรือ ๕ ช่วงคะแนน

๒. การให้คะแนนความเสี่ยง วิธีการให้คะแนนความเสี่ยง เช่น การสัมภาษณ์ การทำแบบสำรวจ การประชุมเชิงปฏิบัติการระหว่างหน่วยงานภายใน การทำ Benchmarking การวิเคราะห์สถานการณ์ (Scenario Analysis) ทั้งนี้ การให้คะแนนความเสี่ยงของแต่ละกองงาน (Silo Thinking) เพียงวิธีเดียวอาจทำให้การให้คะแนนความเสี่ยงมีความเสี่ยงมีความคาดเคลื่อนได้

๓. การพิจารณาความเสี่ยงในภาพรวม เมื่อหน่วยงานประเมินความเสี่ยงในแต่ละความเสี่ยงที่มีต่อวัตถุประสงค์ของกิจกรรมแล้ว หน่วยงานต้องพิจารณาผลกระทบของความเสี่ยงมีต่อวัตถุประสงค์ในระดับกลุ่ม และผลกระทบที่มีต่อหน่วยงานในภาพรวม เช่น ผลกระทบต่อความเสี่ยงที่มีต่อกิจกรรมอาจมีน้อยแต่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ระดับกอง หรือความเสี่ยง ๒ ความเสี่ยงที่ไม่มีผลกระทบต่อกิจกรรมอาจมีผลกระทบต่อหน่วยงานภาพรวม เป็นต้น

๔. การจัดลำดับความเสี่ยง เมื่อหน่วยงานพิจารณาให้คะแนนความเสี่ยงแล้ว หน่วยงานต้องจัดลำดับความเสี่ยง เพื่อนำไปสู่การพิจารณาจัดสรรทรัพยากรในการตอบสนองความเสี่ยง หน่วยงานอาจใช้คะแนนความเสี่ยง (โอกาส x ผลกระทบ) ในการจัดลำดับความเสี่ยง โดยความเสี่ยงที่เท่ากับอาจพิจารณาปัจจัยอื่นประกอบ เช่น ความสามารถของหน่วยงานในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านนั้น ๆ หรือลักษณะของความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อหน่วยงาน เป็นต้น

การตอบสนองความเสี่ยง

การตอบสนองความเสี่ยง คือ กระบวนการตัดสินใจของฝ่ายบริหารในการจัดการความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น โดยผู้บริหารควรพิจารณาประเด็นดังต่อไปนี้ ในการตัดสินใจเลือกวิธีการตอบสนองความเสี่ยงเพื่อจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน

๑. การจัดต้นเหตุของความเสี่ยง
๒. ทางเลือกวิธีการจัดการความเสี่ยง
๓. ทรัพยากรที่ต้องใช้ในการบริหารจัดการความเสี่ยง

หน่วยงานสามารถพิจารณาเลือกวิธีการจัดการความเสี่ยงวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธี โดยการพิจารณาวิธีการจัดการความเสี่ยงควรคำนึงถึงต้นทุนกับประโยชน์ที่ได้รับของวิธีการจัดการความเสี่ยงแต่ละวิธี

ตัวอย่างวิธีการจัดการความเสี่ยง ประกอบด้วย

๑. ปฏิเสธความเสี่ยง โดยหลีกเลี่ยงไม่ดำเนินงานในกิจกรรมที่มีความเสี่ยง ได้แก่ กิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูงและหน่วยงานไม่สามารถยอมรับความเสี่ยงนั้นได้ หน่วยงานอาจพิจารณาไม่ดำเนินงานในกิจกรรมนั้น ๆ

๒. การลดโอกาสของความเสี่ยง เช่น การลดโอกาสของความเสี่ยงการทุจริตด้านการเงิน โดยการวางระบบการควบคุมภายใน ได้แก่ การแบ่งแยกหน้าที่ การตรวจสอบ การสอบทาน และการกระหายอด เป็นต้น

๓. การลดผลกระทบของความเสี่ยง เช่น การทำประกัน หรือการใช้เครื่องมือป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน (Hedging Instruments) เป็นต้น

๔. การโอนความเสี่ยง หน่วยงานอาจเลือกใช้วิธีการถ่ายโอนความเสี่ยงของกิจกรรมที่หน่วยงานเห็นว่าควรดำเนินการเพื่อประโยชน์ของประชาชน แต่หน่วยงานมีข้อจำกัดที่ไม่สามารถดำเนินการเองได้หรือไม่สามารถบริหารจัดการความเสี่ยงได้ ได้แก่ การให้ภาคเอกชนดำเนินการโดยมีการโอนความเสี่ยงและผลตอบแทนไปด้วย (Public Private Partnership : PPP) เป็นต้น

๕. ยอมรับความเสี่ยงโดยไม่ดำเนินการจัดการความเสี่ยง เนื่องจากเสี่ยงอยู่ในระดับที่หน่วยงานยอมรับได้ หรือต้นทุนในการบริหารจัดการความเสี่ยงมีมากกว่าประโยชน์ที่ได้รับ

๖. ใช้มาตรการการเฝ้าระวัง หน่วยงานต้องกำหนดข้อมูลที่ต้องมีการเก็บรวบรวม การวิเคราะห์ การแจ้งเตือน และการดำเนินการเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้น เช่น ความเสี่ยงของปริมาณน้ำในเขื่อนมากเนื่องจากปริมาณน้ำฝน

๗. การทำแผนฉุกเฉิน การจัดทำแผนฉุกเฉินเป็นการระบุดำเนินการเมื่อเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงขึ้น โดยต้องระบุบุคคลและวิธีการดำเนินการที่ชัดเจน เช่น ความเสี่ยงกรณีเจ้าหน้าที่ไม่สามารถเข้าสถานที่ทำงานได้

๘. การส่งเสริมหรือผลักดันเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น เมื่อความเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อเชิงบวกกับองค์กร รวมถึงกำหนดแผนการดำเนินงานเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้น

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยงอาจประกอบด้วย วิธีการจัดการความเสี่ยง บุคคลที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการความเสี่ยง ตัวชี้วัดความเสี่ยงที่สำคัญ วิธีการติดตามและการรายงานความเสี่ยง

การติดตามและทบทวน

การติดตามและทบทวนเป็นกระบวนการที่ให้ความเชื่อมั่นว่าการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีอยู่ยังคงมีประสิทธิภาพ เนื่องจากความเสี่ยงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้นการติดตามและทบทวนเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นสม่ำเสมอ ปัจจัยที่ทำให้หน่วยงานต้องทบทวนการบริหารจัดการความเสี่ยงได้แก่ การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญซึ่งเกิดจากปัจจัยภายในและภายนอก หรือผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

การติดตามและทบทวนการบริหารจัดการความเสี่ยงสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องหรือเป็นระยะ ซึ่งควรดำเนินการในทุกกระบวนการของการบริหารจัดการความเสี่ยง การติดตามและทบทวนอาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของแผนการปฏิบัติงานขององค์กร การเปลี่ยนแปลงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

การสื่อสารและการรายงาน

การสื่อสารเป็นการสร้างความตระหนัก ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมของกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง การสื่อสารเป็นการให้และรับข้อมูล (Two – way Communication) หน่วยงานควรมีช่องทางการสื่อสารทั้งภายในและภายนอก โดยการสื่อสารภายในต้องเป็นการสื่อสารแบบจากผู้บริหารไปยังผู้ใต้บังคับบัญชา (Top Down) จากผู้ใต้บังคับบัญชาไปยังผู้บริหาร (Bottom Up) และระหว่างหน่วยงานย่อยภายใน (Across Divisions)

หน่วยงานควรกำหนดบุคคลที่ควรได้รับข้อมูล ประเภทของข้อมูลที่ควรได้รับ ความถี่ของการรายงาน รูปแบบและวิธีการรายงาน เพื่อให้ผู้กำกับดูแล ผู้บริหาร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้อง ครบถ้วน เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และทันต่อเวลา

การสื่อสารและรายงานต่อผู้กำกับดูแล เป็นการสื่อสารและการรายงานความเสี่ยงในภาพรวมขององค์กร เพื่อสนับสนุนหน้าที่ของผู้กำกับดูแลในการกำกับการบริหารจัดการความเสี่ยงของฝ่ายบริหาร

หน่วยงานอาจพิจารณากำหนดตัวชี้วัดความเสี่ยงที่สำคัญ (Key Risk Indicators) เพื่อติดตามข้อมูลความเสี่ยงและการรายงานเมื่อระดับความเสี่ยงถึงจุดตัวชี้วัดความเสี่ยงสำคัญ

กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง แผนบริหารความเสี่ยง อบต.เขากระปุก

๑. การวิเคราะห์องค์กร

คำขวัญองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก

ไร้พ้อหลวงคู่บ้าน แหล่งสำคัญศูนย์เรียนรู้
เฟื่องฟูเกษตรกรรม งามล้ำถ้ำ ผาน้ำหยด
ป่าสวยสดสนสองใบ

วิสัยทัศน์ในการพัฒนา

สาธารณูปโภคครบครัน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความยั่งยืน มีการบริหารจัดการที่ดี

พันธกิจ

๑. พัฒนาระบบสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๒. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น
๓. รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน
๔. พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดีในองค์กรและการมีส่วนร่วมของประชาชน

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. ประชาชนมีระบบสาธารณูปโภค เพียงพอในการดำรงชีพ
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๓. รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความยั่งยืน
๔. เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

อำนาจหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒

มาตรา ๖๖ องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

มาตรา ๖๗ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก รักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย การดูแลการจราจร และส่งเสริมสนับสนุนหน่วยงานอื่น ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว
- (๒) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

- (๓) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- (๔) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๕) จัดการ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและการฝึกอบรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็กตามแนวทางที่เสนอแนะจากกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา
- (๖) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- (๗) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๘) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

[อนุ (๘) (๙) ของมาตรา ๖๗ เพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒]

มาตรา ๖๘ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- (๒) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (๓) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- (๔) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- (๕) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- (๖) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- (๗) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- (๘) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- (๙) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (๑๐) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- (๑๑) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- (๑๒) การท่องเที่ยว
- (๑๓) การผังเมือง

การวิเคราะห์องค์กร
SWOT Analysis องค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก
อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

ได้จัดทำ SWOT Analysis โดยใช้ประเด็นการวิเคราะห์ภายใน ใช้หลัก ๗Ss (Mckinsey) และการวิเคราะห์ภายนอก (PESTLE Analysis) ดังนี้

ปัจจัยภายใน(Internal Environment) ใช้หลัก ๗Ss คือ

๑. ยุทธศาสตร์ (Strategy)
๒. โครงสร้างองค์กร (Structure)
๓. ระบบองค์การ (System)
๔. ทักษะของบุคลากร (Skill)
๕. คุณค่าร่วมในองค์กร (Shared Values)
๖. บุคลากร (Staff)
๗. รูปแบบการนำองค์การ (Style)

ปัจจัยภายนอก(External Environment) ใช้หลัก PESTLE Analysis คือ

๑. ด้านการเมือง (Political)
๒. ด้านเศรษฐกิจ (Economic)
๓. ด้านสังคม (Social)
๔. ด้านเทคโนโลยี (Technological)
๕. ด้านกฎหมาย (Legal)
๖. ด้านสภาพแวดล้อม (Environmental)

การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน(Internal Environment) ใช้หลัก ๗Ss คือ

แนวคิด ๗Ss (Mckinsey)	ปัจจัยภายใน SW	
	จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
๑. ยุทธศาสตร์ (Strategy)	- องค์กรมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ จุดมุ่งหมายการพัฒนา ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจน สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ระดับกรม รวมถึงนโยบาย ของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงาน	- มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนา ท้องถิ่นแต่ไม่สามารถดำเนินการโครงการ ได้อย่างครบถ้วน
๒. โครงสร้างองค์กร (Structure)	- มีการกำหนดโครงสร้างองค์กรที่ ชัดเจน เป็นไปตามมาตรฐานการ บริหารงานบุคคล	- ภาระงานที่มากมาย หลากหลายหน้าที่ ทำให้ขาดความชัดเจน - เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงาน
๓. ระบบองค์การ (System)	- องค์กรยึดถือกฎหมาย ระเบียบและ หลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงาน - มีการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการทำงานเพื่อความสะดวก และรวดเร็ว	- กฎหมาย ระเบียบและหลักเกณฑ์ใน การปฏิบัติงานที่มีมากอาจทำให้เกิดความ ผิดพลาดในการปฏิบัติงาน - ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมีความ ยุ่งยาก ซับซ้อน มีการเปลี่ยนแปลงบ่อย อาจทำให้การปฏิบัติงานไม่ทันต่อ สถานการณ์
๔. ทักษะของบุคลากร (Skill)	- การดำรงตำแหน่งบุคลากรที่มีอยู่ ปฏิบัติหน้าที่ตรงกับตำแหน่ง ความรู้ ความสามารถ	- บุคลากรไม่ครบทุกตำแหน่ง ต้อง มอบหมายบุคลากรตำแหน่งอื่น ปฏิบัติงานแทนทำให้ขาดทักษะความรู้ ความสามารถตรงตามตำแหน่งและไม่สามารถปฏิบัติงานได้ทัน
๕. คุณค่าร่วมในองค์กร (Shared Values)	- บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ ตั้งใจ ไม่ต้องอาศัยคำสั่ง - บุคลากรยึดระเบียบกฎหมายในการ ปฏิบัติงาน	- บุคลากรมีความคิดเห็นต่างกันในบาง เรื่อง ทำให้บางครั้งทำให้เกิดความขัดแย้ง กัน เป็นอุปสรรคในการทำงาน
๖. บุคลากร (Staff)	- มีการทำงานเป็นทีม ช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน - มีความสามัคคีในหมู่คณะ	- ภาระงานที่มากแต่บุคลากรมีไม่ครบทุก ตำแหน่งทำให้บุคลากรมีไม่เพียงพอต่อ การปฏิบัติงาน - การกระจายงานไม่เท่าเทียมกัน
๗. รูปแบบการนำองค์กร (Style)	- ผู้บริหารมีนโยบายในการปฏิบัติที่ดี ยึดระเบียบ กฎหมายของทางราชการ - ผู้บริหารสร้างสภาพแวดล้อมในการ ปฏิบัติงานที่ดี	- ผู้บริหารไม่สามารถติดตามงานได้อย่าง ต่อเนื่อง เนื่องจากมีการกิจมาก

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Environment) ใช้หลัก PESTLE Analysis คือ

แนวคิด PESTLE Analysis	ปัจจัยภายนอก OT	
	โอกาส (O)	อุปสรรค (T)
๑. ด้านการเมือง (Political)	- รัฐบาลมีนโยบายการกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อให้เศรษฐกิจเจริญเติบโต ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น	- เกิดความแตกแยก ชัดแย้งทางความคิดเห็น แบ่งเป็นกลุ่ม เป็นฝ่ายทำให้การบริหารงานเกิดอุปสรรคไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
๒. ด้านเศรษฐกิจ (Economic)	- รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาเส้นทางคมนาคม - มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปพืชผลทางการเกษตรอยู่ในเขตพื้นที่ใกล้เคียง - ภาวะวิกฤตด้านอาหารโลกทำให้รัฐบาลให้ความสนใจและสนับสนุนส่งเสริมการปลูกพืชที่เป็นอาหารเพิ่มมากขึ้น	- สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในระดับประเทศ ภูมิภาคส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น - ปัญหาหนี้สินของเกษตรกร - ขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งเพื่อร่วมกันเป็นกลุ่มผู้ผลิต
๓. ด้านสังคม (Social)	- สังคมยังเป็นแบบสังคมชนบทที่มีการช่วยเหลือเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน มีการแบ่งปันกัน	- พื้นที่ความรับผิดชอบเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่ กว้าง ประชาชนยังไม่ได้รับบริการสาธารณะต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึงครอบคลุมทั้งพื้นที่ - ความไม่เท่าเทียมกันทำให้ขาดปัจจัยในการดำรงชีวิตในบางกลุ่ม
๔. ด้านเทคโนโลยี (Technological)	- หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้จัดทำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน	- ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมีหลายระบบขาดการอบรมส่งเสริมความรู้ในการปฏิบัติงาน - ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยทำให้การปฏิบัติงานอาจล่าช้า - เกิดความซ้ำซ้อนต่อการปฏิบัติงาน - บุคลากรมีไม่เพียงพอ
๕. ด้านกฎหมาย (Legal)	- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติกระจายอำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ	- กฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์มีมากมายและมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยอาจทำให้เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติงาน

	ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องให้อำนาจหน้าที่ครอบคลุม สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	
๖. ด้านสภาพแวดล้อม (Environmental)	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ ๑๖๓.๖๖ ไร่ มีภูมิประเทศและภูมิอากาศรวมทั้งสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การทำเกษตร - เป็นแหล่งเพาะปลูกพืชผลทางการเกษตรที่สามารถเพาะปลูกได้ตลอดทั้งปี - มีโครงสร้างการคมนาคมในการขนส่งพืชผลทางการเกษตรได้สะดวก 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีแหล่งน้ำธรรมชาติไหลผ่าน - สถานการณ์ภัยแล้งเป็นอุปสรรคต่อการทำการเกษตร

๒. นโยบายการยอมรับความเสี่ยงระดับองค์กร

นโยบายการยอมรับความเสี่ยงระดับองค์กรเป็นการให้นโยบาย เพื่อให้ทิศทางในการบริหารจัดการ ความเสี่ยงภายในองค์กรโดยผู้บริหารและได้รับการเห็นชอบโดยคณะกรรมการ

ผู้บริหารได้ตระหนักและยอมรับว่าการดำเนินงานขององค์กร มีความเสี่ยงที่อาจทำให้ไม่บรรลุตาม วัตถุประสงค์ขององค์กร การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของฝ่ายบริหาร โดยผู้บริหาร ทำหน้าที่บริหารจัดการความเสี่ยงอย่างมุ่งมั่นและตั้งใจ เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียมั่นใจว่าองค์กรมีการบริหาร จัดการความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้องค์กรสามารถปฏิบัติงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ ขององค์กร โดยคำนึงประโยชน์ต่อประเทศชาติเป็นที่ตั้ง (Public Interest)

ผู้บริหารได้กำหนดความเสี่ยงที่ยอมรับได้ในด้านต่างๆ ดังนี้

ด้านการทุจริต

ผู้บริหารปฏิเสธที่จะยอมรับความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการทุจริตทุกกรณี และมุ่งมั่นจะสร้างระบบการ ควบคุม ป้องกัน ตรวจสอบ เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียมั่นใจในระบบธรรมาภิบาลและความโปร่งใสขององค์กร

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ผู้บริหารปฏิเสธที่จะยอมรับความเสี่ยงในเรื่องของความปลอดภัยของระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับ ข้อมูลด้านการเงิน ข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยขององค์กร

ผู้บริหารยอมรับความเสี่ยงระดับปานกลางสำหรับระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทั่วไป เช่น แบบแสดงความคิดเห็น หรือการเก็บข้อมูลสถิติ

ด้านภาพลักษณ์ขององค์กร

ผู้บริหารยอมรับความเสี่ยงระดับน้อยภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือขององค์กรเป็นปัจจัยที่สำคัญใน การปฏิบัติงานขององค์กรให้เป็นที่ยอมรับของประชาชนผู้เสียภาษีซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียหลักขององค์กร เกี่ยวกับความเชื่อถือและภาพลักษณ์ขององค์กร

ด้านการปฏิบัติงาน

ผู้บริหารยอมรับความเสี่ยงในระดับปานกลางในกระบวนการปฏิบัติงานทั่วไปขององค์กร
ผู้บริหารยอมรับความเสี่ยงระดับน้อยในการปฏิบัติงานมีผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการของ ประชาชน

ผู้บริหารยอมรับความเสี่ยงระดับสูงในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับนวัตกรรมและการพัฒนา

ด้านการเงิน

ผู้บริหารปฏิเสธที่จะยอมรับความเสี่ยงในเรื่องการทุจริตทางการเงินทุกกรณี
ผู้บริหารยอมรับความเสี่ยงในระดับปานกลางในเรื่องงานจัดเก็บรายได้
ผู้บริหารยอมรับความเสี่ยงในระดับน้อยในข้อผิดพลาดเรื่องการเงินทั่วไปที่ไม่ส่งผลกระทบต่อความเสียหายขององค์กร

ด้านระเบียบ กฎหมาย

ผู้บริหารยอมรับความเสี่ยงระดับปานกลางในด้านการออกข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ขององค์กรที่มีความ
ล้ำหลังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

ผู้บริหารยอมรับความเสี่ยงระดับสูงในการดำเนินงานที่ผิดต่อระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับต่าง ๆ

๓. การระบุความเสี่ยง

๓.๑ การกำหนดประเภทความเสี่ยง (Risk Categories)

องค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก ได้ระบุความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน (Risk Inventory) และพิจารณาจัดกลุ่มความเสี่ยง โดยความเสี่ยงที่มีลักษณะเหมือนกันจัดกลุ่มเป็นประเภทความเสี่ยงเดียวกัน โดยกำหนดประเภทความเสี่ยง ดังนี้

๑. ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategy Risks) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดแผนกลยุทธ์ที่ไม่เหมาะสม หรือความเสี่ยงเกิดจากการนำกลยุทธ์ไปใช้ไม่ถูกต้อง

๒. ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risks) คือ ความเสี่ยงเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเงิน เช่น ความเสี่ยงกับการเบิกจ่ายเงินไม่ถูกต้อง ความเสี่ยงเกี่ยวกับการรับเงินไม่ถูกต้อง ความเสี่ยงในการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเงิน

๓. ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operation Risks) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากกระบวนการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่มีประสิทธิผล

๔. ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ (Legal Risks) คือ ความเสี่ยงที่หน่วยงานไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ ประกาศ มติคณะรัฐมนตรี รวมถึงกฎ/นโยบาย/คู่มือ/แนวทางการปฏิบัติงานของหน่วยงาน

๕. ความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Technology Risks) คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากเทคโนโลยีสารสนเทศ

๖. ความเสี่ยงด้านความน่าเชื่อถือขององค์กร (Reputational Risks) คือ ความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียง ความเชื่อมั่น และความน่าเชื่อถือขององค์กร

๓.๒ การระบุความเสี่ยง

รหัสความเสี่ยง : ๑

ชื่อความเสี่ยง : การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

สาเหตุ/ตัวผลักดันความเสี่ยง :

- พื้นที่ความรับผิดชอบมีขนาดใหญ่และกว้าง เมื่อเกิดสาธารณภัยต่างๆ ได้แก่ อัคคีภัย, वादภัย, อุทกภัย เป็นต้น ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่หรือให้ความช่วยเหลือได้ทันท่วงที
- เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีน้อยไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานเมื่อเทียบกับพื้นที่มีขนาดใหญ่และกว้าง
- วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และครุภัณฑ์ ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

ผลกระทบ :

- ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน

รหัสความเสี่ยง : ๒

ชื่อความเสี่ยง : งานด้านบริหารงานบุคคล

สาเหตุ/ตัวผลักดันความเสี่ยง :

- การกำหนดอัตรากำลังมีตำแหน่งรองรับการปฏิบัติงาน แต่ยังเป็นตำแหน่งว่างไม่มีคนครอง เนื่องจาก ไม่มีบุคลากร โอน (ย้าย) หรือมาบรรจุแต่งตั้ง ซึ่งอาจเป็นเพราะ สถานที่ตั้ง อบต. พื้นที่ห่างไกลจากตัวเมือง
- บุคลากรยังไม่ครบทุกตำแหน่ง ต้องมอบหมายบุคลากรตำแหน่งอื่นมาปฏิบัติงานแทนในตำแหน่งที่ขาด
- ขาดตำแหน่งสายงานผู้อำนวยการท้องถิ่น
- การปฏิบัติงานไม่ตรงตามตำแหน่งหรือสายงาน การปฏิบัติงานอาจเกิดความผิดพลาดได้

ผลกระทบ :

- ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน

รหัสความเสี่ยง : ๓

ชื่อความเสี่ยง : งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้

สาเหตุ/ตัวผลักดันความเสี่ยง :

- ไม่สามารถจัดเก็บค่าน้ำประปาได้ครบถ้วนตามจำนวนผู้ใช้น้ำ
- เจ้าหน้าที่ไม่เฝ้าระวังติดตามลูกหนี้ค้างชำระ

ผลกระทบ :

- ความเสี่ยงด้านการเงิน
- ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน

รหัสความเสี่ยง : ๔

ชื่อความเสี่ยง : งานด้านการจัดทำแผนที่ภาษี

สาเหตุ/ตัวผลักดันความเสี่ยง :

- ไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้ครบถ้วน
- เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบยังขาดความรู้ ความชำนาญในการใช้งานระบบโปรแกรมแผนที่ภาษี

ผลกระทบ :

- ความเสี่ยงด้านการเงิน
- ความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

รหัสความเสี่ยง : ๕

ชื่อความเสี่ยง : งานด้านการเงินและบัญชี

สาเหตุ/ตัวผลักดันความเสี่ยง :

- การจัดทำบัญชีในระบบการเงินยังมีข้อผิดพลาดต้องทำการแก้ไขและปรับปรุงงบการเงินต่างๆ

ผลกระทบ :

- ความเสี่ยงด้านการเงิน

รหัสความเสี่ยง : ๖

ชื่อความเสี่ยง : งานการออกแบบ

สาเหตุ/ตัวผลักดันความเสี่ยง :

- เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ ความชำนาญในการออกแบบ
- เกิดความผิดพลาดในการออกแบบงานก่อสร้าง

ผลกระทบ :

- ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน

รหัสความเสี่ยง : ๗

ชื่อความเสี่ยง : งานการประมาณราคา

สาเหตุ/ตัวผลักดันความเสี่ยง :

- การถอดปริมาณงานของวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการประมาณราคาไม่ครบถ้วนสมบูรณ์
- ราคาวัสดุ อุปกรณ์บางอย่างไม่มีในพาณิชย์จังหวัด

ผลกระทบ :

- ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน

รหัสความเสี่ยง : ๘

ชื่อความเสี่ยง : งานไฟฟ้าสาธารณะ

สาเหตุ/ตัวผลักดันความเสี่ยง :

- ขาดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบที่มีความชำนาญ ตามหลักวิชาการด้านวิศวกรรมไฟฟ้า

ผลกระทบ :

- ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน

รหัสความเสี่ยง : ๙

ชื่อความเสี่ยง : งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

สาเหตุ/ตัวผลักดันความเสี่ยง :

- การจัดการศึกษา ปฐมวัยยังไม่ได้มาตรฐาน
- บุคลากรที่เป็นพนักงานจ้างยังขาดประสบการณ์ด้านการสอนเด็ก อนุบาล
- ด้านสถานที่ ภายในศูนย์ฯ มีการปรับปรุงเพียงบางส่วนสถานที่คับแคบ

ผลกระทบ :

- ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน

รหัสความเสี่ยง : ๑๐

ชื่อความเสี่ยง : การบริหารการศึกษา

สาเหตุ/ตัวผลักดันความเสี่ยง :

- บุคลากรไม่มีทักษะประสบการณ์ในการปฏิบัติงานทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้

ผลกระทบ :

- ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน

รหัสความเสี่ยง : ๑๑

ชื่อความเสี่ยง : กิจกรรมด้านการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา

สาเหตุ/ตัวผลักดันความเสี่ยง :

- เจ้าหน้าที่และบุคลากรยังไม่ได้รับการอบรมเรื่องการจัดทำแผนฯ การศึกษากันอย่างถ่องแท้และยังขาดการร่วมมือกันในการจัดทำแผนฯ

ผลกระทบ :

- ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์
- ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน

๔. การประเมินความเสี่ยง

๔.๑ การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความเสี่ยง

ด้านโอกาส

คะแนน	ความหมาย	เกณฑ์
๕	สูงมาก	โอกาสเกิดมากกว่า ๙๐% ในช่วงระยะเวลาของงาน/ระบบ/โครงการ หรือความถี่ของเกิดขึ้นทุกครั้งหรือเป็นประจำ หรือ ๑ เดือนต่อครั้ง
๔	สูง	โอกาสเกิด ๗๐ - ๙๐% ในช่วงระยะเวลาเวลาของงาน/ระบบ/โครงการ หรือเกิดขึ้นบ่อยครั้ง หรือมากกว่า ๑ - ๖ เดือนต่อครั้ง (ไม่เกิน ๖ ครั้ง)
๓	ปานกลาง	โอกาสเกิด ๔๐ - ๖๙% ในช่วงระยะเวลาของงาน/ระบบ/โครงการ หรือเกิดขึ้นค่อนข้างบ่อย หรือมากกว่า ๖ เดือน ถึง ๑ ปีต่อครั้ง
๒	ต่ำ	โอกาสเกิด ๒๐ - ๓๙% ในช่วงระยะเวลาของงาน/ระบบ/โครงการ หรือเกิดขึ้นเป็นบางครั้ง หรือมากกว่า ๑ ปี - ๒ ปี ต่อครั้ง
๑	ต่ำมาก	โอกาสเกิด ๒๐ - ๓๙% ในช่วงระยะเวลาของงาน/ระบบ/โครงการ หรือเกิดขึ้นนานๆ ครั้ง หรือมากกว่า ๒ ปีต่อครั้ง

ด้านผลกระทบ

คะแนน	ความหมาย	เกณฑ์
๕	สูงมาก	มีผลกระทบด้านจำนวนเงินมากกว่า ๒,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท หรือ มีผลกระทบต่อผู้รับบริการมากกว่าร้อยละ ๙๐ หรือ มีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือขององค์กรในระดับ สูงมาก หรือ มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ระดับ สูงมาก หรือ ส่งผลกระทบต่อภาวะการคลังของรัฐบาล ระดับ สูงมาก หรือ ส่งผลกระทบต่อประชาชน (ความเป็นอยู่/ชีวิต/ทรัพย์สิน) ระดับ สูงมาก
๔	สูง	มีผลกระทบด้านจำนวนเงินระหว่าง ๕๐๐,๐๐๑ - ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือ มีผลกระทบต่อผู้รับบริการระหว่างร้อยละ ๗๑ - ๙๐ หรือ มีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือขององค์กรในระดับ สูง หรือ มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจระดับ สูง หรือ ส่งผลกระทบต่อภาวะการคลังของรัฐบาล ระดับ สูง หรือ ส่งผลกระทบต่อประชาชน (ความเป็นอยู่/ชีวิต/ทรัพย์สิน) ระดับ สูง
๓	ปานกลาง	มีผลกระทบด้านจำนวนเงินระหว่าง ๕๐,๐๐๑ - ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือ มีผลกระทบต่อผู้รับบริการระหว่างร้อยละ ๕๑ - ๗๐ หรือ มีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือขององค์กรระดับ ปานกลาง หรือ มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจระดับ ปานกลาง หรือ มีผลต่อภาวะการคลังของรัฐบาล ระดับ ปานกลาง หรือ ส่งผลกระทบต่อประชาชน (ความเป็นอยู่/ชีวิต/ทรัพย์สิน) ระดับ ปานกลาง
๒	ต่ำ	มีผลกระทบด้านจำนวนเงินระหว่าง ๒๐,๐๐๑ - ๕๐,๐๐๐ บาท หรือ มีผลกระทบต่อผู้รับบริการระหว่างร้อยละ ๒๑ - ๔๐ หรือ มีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือขององค์กรระดับ ต่ำ หรือ มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจระดับ ต่ำ หรือ มีผลต่อภาวะการคลังของรัฐบาล ระดับ ต่ำ หรือ ส่งผลกระทบต่อประชาชน (ความเป็นอยู่/ชีวิต/ทรัพย์สิน) ระดับ ต่ำ
๑	ต่ำมาก	มีผลกระทบด้านจำนวนเงินไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือ มีผลกระทบต่อผู้รับบริการไม่เกินร้อยละ ๑ - ๒๐ หรือ มีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือขององค์กรระดับ ต่ำมาก หรือ มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจระดับ ต่ำมาก หรือ มีผลต่อภาวะการคลังของรัฐบาล ระดับ ต่ำมาก หรือ ส่งผลกระทบต่อประชาชน (ความเป็นอยู่/ชีวิต/ทรัพย์สิน) ระดับ ต่ำมาก

๔.๒ เกณฑ์คะแนนการนำระดับโอกาสและระดับผลกระทบมาพิจารณาร่วมกัน

ระดับผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง				
๕ = สูงมาก	๑ x ๕ = ๕	๒ x ๕ = ๑๐	๓ x ๕ = ๑๕	๔ x ๕ = ๒๐	๕ x ๕ = ๒๕
๔ = สูง	๑ x ๔ = ๔	๒ x ๔ = ๘	๓ x ๔ = ๑๒	๔ x ๔ = ๑๖	๕ x ๔ = ๒๐
๓ = ปานกลาง	๑ x ๓ = ๓	๒ x ๓ = ๖	๓ x ๓ = ๙	๔ x ๓ = ๑๒	๕ x ๓ = ๑๕
๒ = ต่ำ	๑ x ๒ = ๒	๒ x ๒ = ๔	๓ x ๒ = ๖	๔ x ๒ = ๘	๕ x ๒ = ๑๐
๑ = ต่ำมาก	๑ x ๑ = ๑	๒ x ๑ = ๒	๓ x ๑ = ๓	๔ x ๑ = ๔	๕ x ๑ = ๕
ระดับโอกาส	๑ = ต่ำมาก	๒ = ต่ำ	๓ = ปานกลาง	๔ = สูง	๕ = สูงมาก

๔.๓ เกณฑ์ระดับความเสี่ยง และแนวทางการดำเนินการในแต่ละระดับความเสี่ยง

แนวทางการดำเนินการในแต่ละระดับความเสี่ยง		
ระดับความเสี่ยง	ระดับคะแนน	การดำเนินการ
สูงมาก (Extreme)	๑๙-๒๕	ระดับที่องค์กรไม่สามารถยอมรับได้ และต้องจัดการความเสี่ยงให้ไปอยู่ในระดับต่ำลงโดยทันที
สูง (High)	๑๓-๑๘	ระดับที่องค์กรไม่สามารถยอมรับได้ และต้องจัดการความเสี่ยงให้ไปอยู่ในระดับต่ำลงโดยเร็ว/กำหนดผู้บริหารติดตามอย่างใกล้ชิด
ปานกลาง (Medium)	๖-๑๒	ระดับที่องค์กรยอมรับได้โดยอาจมีการติดตามเฝ้าระวังทุกเดือน เพื่อไม่ให้ความเสี่ยงเพิ่มขึ้น/กำหนดผู้บังคับบัญชาติดตามอย่างสม่ำเสมอ
ต่ำ (Low)	๑-๕	ระดับที่องค์กรยอมรับได้โดยไม่ดำเนินการใดๆ เพิ่มเติม

๔.๔ การประเมินความเสี่ยง (การให้คะแนนความเสี่ยง)

รหัสความเสี่ยง	ความเสี่ยง	การควบคุมในปัจจุบัน	ระดับความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่			ลำดับความสำคัญ
			โอกาส	ผลกระทบ	คะแนน	
๑	การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๑. จัดตั้งศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (เฉพาะกิจ) อบต.เขากระปุก ๒. แต่งตั้งคณะทำงานประจำศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๓. จัดสรรงบประมาณเพื่อจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ๔. หอเตือนภัยพิบัติ จำนวน ๓ จุด ๕. สถานีวัดปริมาณน้ำฝนแบบเทคโนโลยี จำนวน ๒ จุด แบบสังเกตการณ์ จำนวน ๓ จุด	๔	๔	๑๖	๒
๒	งานด้านการบริหารงานบุคคล	๑. กำหนดกรอบอัตรากำลังให้ครบทุกตำแหน่ง ที่จำเป็น ให้ตรงต่อภารกิจงาน ๒. จัดทำคำสั่งมอบหมายหน้าที่ให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบแทนตำแหน่งที่ขาด ๓. จัดทำคำสั่งรักษาราชการแทนผู้อำนวยการท้องถิ่น ในส่วนราชการที่ตำแหน่งว่าง	๓	๓	๙	๘
๓	งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้	๑. กำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเร่งรัดทวงถามลูกหนี้ค้างชำระค่าน้ำประปา ๒. มีการรายงานผลการจัดเก็บค่าน้ำประปาทุกเดือน	๕	๔	๒๐	๑
๔	งานด้านการจัดทำแผนที่ภาษี	๑. เร่งดำเนินการจัดทำแผนที่และทะเบียนทรัพย์สิน ๒. ส่งเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเข้ารับการอบรม	๔	๔	๑๖	๓
๕	งานด้านการเงินและบัญชี	๑. ส่งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการจัดทำงบการเงินและบัญชีในระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (e-LAAS) เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้งานระบบดังกล่าว	๓	๓	๙	๙

(การให้คะแนนความเสี่ยง) (ต่อ...)

รหัส ความ เสี่ยง	ความเสี่ยง	การควบคุมในปัจจุบัน	ระดับความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่			ลำดับ ความ สำคัญ
			โอกาส	ผล กระทบ	คะแนน	
๖	งานการ ออกแบบ	๑. มีคำสั่งแบ่งงานภายในกองช่าง ๒. มีขั้นตอนการลงชื่อผู้จัดทำ ผู้ตรวจทาน ผู้เห็นชอบ ผู้อนุมัติในการออกแบบ ๓. มีการวางแผนและตรวจสอบในการ ออกแบบให้ถูกต้อง ๔. ศึกษาระเบียบและกฎหมายต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้อง	๔	๔	๑๖	๔
๗	งานการ ประมาณการ ราคา	๑. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการการกำหนด ราคากลางของ อบต. ๒. มีคำสั่งแบ่งงานภายในกองช่าง ๓. มีขั้นตอนการลงชื่อผู้จัดทำ ผู้ตรวจทาน ผู้เห็นชอบ ผู้อนุมัติ ๔. มีการตรวจสอบในการประมาณราคาให้ ถูกต้อง ๕. ศึกษาระเบียบและกฎหมายต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้อง	๔	๔	๑๖	๕
๘	งานไฟฟ้า สาธารณะ	๑. จัดส่งเจ้าหน้าที่ไปอบรมสัมมนาทุกครั้งที่มี การอบรมเสริมความรู้ ๒. จัดทำแผนการตรวจสอบความเสียหาย ของไฟฟ้าสาธารณะในหมู่บ้าน ๓. มีการควบคุมการเบิกจ่ายวัสดุ	๒	๒	๔	๑๑
๙	งานศูนย์พัฒนา เด็กเล็ก	๑. มีการส่งผู้ดูแลเด็กเข้ารับการอบรม ๒. จัดทำแผนการพัฒนาศูนย์เด็กให้ครอบคลุม ทั้งด้านการเรียนการสอน ๓. จัดหาสื่อการเรียนการสอนให้ครอบคลุม ทุกด้าน ๔. ปรับปรุงอาคารสถานที่เรียน	๔	๓	๑๒	๗

(การให้คะแนนความเสี่ยง) (ต่อ...)

รหัส ความ เสี่ยง	ความเสี่ยง	การควบคุมในปัจจุบัน	ระดับความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่			ลำดับ ความ สำคัญ
			โอกาส	ผล กระทบ	คะแนน	
๑๐	การบริหาร การศึกษา	๑. กำชับให้เจ้าหน้าที่หมั่นศึกษา ระเบียบ และวิธีตามแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ๒. จัดส่งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเข้ารับการ ประชุม อบรม เพื่อเพิ่มความรู้ ความสามารถ	๔	๔	๑๖	๖
๑๑	กิจกรรมด้าน การจัดทำ แผนพัฒนา การศึกษา	๑. การควบคุมมีความเหมาะสมในระดับ หนึ่งโดยส่งเสริมและกระตุ้นให้บุคลากรที่ เกี่ยวข้องศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากระเบียบ หนังสือสั่งการจากกรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่น และดำเนินการจัดทำตามแนวทาง ในการจัดทำแผนพัฒนาฯของกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น	๓	๓	๙	๑๐

๕. การตอบสนองความเสี่ยง

วิธีการตอบสนองความเสี่ยง อุต.เขากระปุก กำหนด ๔ วิธี ดังนี้

๑. การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Terminate/Risk Avoidance)

ดำเนินการหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ความเสี่ยง เช่น ยกเลิกโครงการ

๒. การลดความเสี่ยง (Treat/Risk Reduction)

ลดโอกาสการเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง ลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เช่น ปรับปรุงระการทำงานหรือการออกแบบวิธีการทำงานใหม่

๓. การถ่ายโอนความเสี่ยง (Transfer/Risk Sharing)

ถ่ายโอนความรับผิดชอบบางส่วน/ทั้งหมด ให้ผู้อื่นร่วมรับผิดชอบ

๔. การยอมรับความเสี่ยง (Take/Risk Acceptance)

ยอมรับความเสี่ยงที่เหลืออยู่ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นความเสี่ยงที่อยู่ระดับที่ยอมรับได้ ไม่คุ้มค่าในการจัดการ

วิธีการตอบสนองความเสี่ยง

ลำดับ	ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่	การตอบสนองความเสี่ยง	มาตรการตอบสนองความเสี่ยง		ระดับความเสี่ยงเหลืออยู่ที่คาดหวัง		
				กิจกรรม	กำหนดเวลา	โอกาส	ผลกระทบ	คะแนน
๑	งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้	๒๐	การลด	๑.ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานจัดเก็บค่าน้ำประปาดำเนินการเร่งรัดติดตามเพื่อไม่ให้มีลูกหนี้ค่าน้ำประปาค้างชำระและให้ผอ.กองคลัง ผอ.กองช่าง และปลัด อบต. ควบคุมกำกับดูแลโดยเคร่งครัด	ต.ค.๖๕ - ก.ย.๖๖	๓	๓	๙
๒	การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๑๖	การลด	๑. การส่งเสริมความรู้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้แก่ โครงการซ้อมแผนการป้องกันและระงับอัคคีภัย, โครงการอบรมป้องกันอัคคีภัย และซ้อมอพยพหนีไฟ ๒. จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และครุภัณฑ์ ให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ๓. ประชาสัมพันธ์มาตรการป้องกันป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ ได้แก่ มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM๒.๕) ไฟป่าและหมอกควัน	ต.ค.๖๕ - ก.ย.๖๖	๓	๓	๙

วิธีการตอบสนองความเสี่ยง (ต่อ ...)

ลำดับ	ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่	การตอบสนองความเสี่ยง	มาตรการตอบสนองความเสี่ยง		ระดับความเสี่ยงเหลืออยู่ที่คาดหวัง		
				กิจกรรม	กำหนดเวลา	โอกาส	ผลกระทบ	คะแนน
๓	งานด้านการจัดทำแผนที่ภาษี	๑๖	การลด	๑. ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน	ต.ค.๖๕ - ก.ย.๖๖	๓	๓	๙
๔	งานการออกแบบ	๑๖	การลด	๑. ส่งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงาน เข้ารับการฝึกอบรมอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ ๒. ประสานงานขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นในเรื่องเฉพาะด้าน ๓. หัวหน้างานต้องตรวจสอบออกแบบให้ถูกต้อง	ต.ค.๖๕ - ก.ย.๖๖	๓	๓	๙
๕	งานการประมาณการราคา	๑๖	การลด	๑. ส่งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานเข้ารับการฝึกอบรมอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ ๒. ประสานงาน ขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นในเรื่องเฉพาะด้าน ๓. หัวหน้างานต้องตรวจสอบการประมาณราคาให้ถูกต้องตามระเบียบฯ	ต.ค.๖๕ - ก.ย.๖๖	๓	๓	๙

วิธีการตอบสนองความเสี่ยง (ต่อ ...)

ลำดับ	ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่	การตอบสนองความเสี่ยง	มาตรการตอบสนองความเสี่ยง		ระดับความเสี่ยงเหลืออยู่ที่คาดหวัง		
				กิจกรรม	กำหนดเวลา	โอกาส	ผลกระทบ	คะแนน
๖	งานบริหารการศึกษา	๑๖	การลด	๑. ให้กองคลังเป็นพี่เลี้ยงในการลงบัญชีการเบิกจ่ายรวมถึงการจัดเก็บเอกสาร ๒. หัวหน้าหน่วยงานเพิ่มการตรวจสอบควบคุมการจัดทำบัญชี การจัดซื้อจัดจ้างอย่างต่อเนื่อง	ต.ค.๖๕ - ก.ย.๖๖	๓	๓	๙
๗	งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๑๒	การยอมรับ/ การลด	๑. ส่งเจ้าหน้าที่เข้ารับการอบรมด้านต่าง ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ดูแลเด็กให้มีทักษะมากขึ้น ๒. จัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ การเรียนการสอนให้เพียงพอสำหรับการพัฒนา ๓. ปรับปรุงต่อเติมอาคารเรียนให้สถานที่กว้างขวางขึ้น	ต.ค.๖๖ - ก.ย.๖๖	๓	๒	๖
๘	งานด้านการบริหารงานบุคคล	๙	การยอมรับ/ การลด	๑. ประชาสัมพันธ์การโอน (ย้าย) เพื่อบรรจุตั้งแต่ตำแหน่งที่กรอบอัตรากำลังว่าง ๒. ขอใช้บัญชีผู้สอบแข่งขันได้ ในสายงานผู้ปฏิบัติ และสายงานวิชาการ ๓. ขอใช้บัญชีตำแหน่งสายงานผู้บริหาร และผู้อำนวยการท้องถิ่น	ต.ค.๖๕ - ก.ย.๖๖	๒	๓	๖

วิธีการตอบสนองความเสี่ยง (ต่อ ...)

ลำดับ	ความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยงที่ยังเหลืออยู่	การตอบสนองความเสี่ยง	มาตรการตอบสนองความเสี่ยง		ระดับความเสี่ยงเหลืออยู่ที่คาดหวัง		
				กิจกรรม	กำหนดเวลา	โอกาส	ผลกระทบ	คะแนน
๙	งานด้านการเงินและบัญชี	๙	การยอมรับ/การลด	๑. ส่งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานในระบบ (e-LAAS) เข้ารับการอบรมเพราะระบบมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาพร้อมเพิ่มความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานด้านบัญชีและการเงิน	ต.ค.๖๕ - ก.ย.๖๖	๓	๒	๖
๑๐	กิจกรรมด้านการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา	๙	การยอมรับ/การลด	มีการกำกับดูแลจากผู้บังคับบัญชาให้เจ้าหน้าที่หมั่นคอยตรวจสอบดูหนังสือสั่งการและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างสม่ำเสมอ	ต.ค.๖๕ - ก.ย.๖๖	๒	๒	๔
๑๑	งานไฟฟ้าสาธารณะ	๔	การยอมรับ	๑. จัดส่งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานเข้ารับการฝึกอบรมอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ ๒. ประสานงาน ขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นในเรื่องเฉพาะด้าน ๓. หัวหน้างานต้องตรวจสอบในการสำรวจ ออกแบบให้ถูกต้องตามระเบียบฯ	ต.ค.๖๕ - ก.ย.๖๖	-	-	-

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

ชื่อความเสี่ยง	ความเสี่ยง	ก่อนจัดการ	หลังจัดการ	กิจกรรม	กำหนดเวลา	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
๑. งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้	๑.ไม่สามารถจัดเก็บค่าน้ำประปาได้ครบถ้วนตามจำนวนผู้ใช้น้ำ ๒.เจ้าหน้าที่ไม่เร่งรัดติดตามลูกหนี้ค้างชำระ	๒๐	๙	๑.ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานจัดเก็บค่าน้ำประปาดำเนินการเร่งรัดติดตามเพื่อไม่ให้มีลูกหนี้ค่าน้ำประปาค้างชำระและให้ ผอ.กองคลัง ผอ.กองช่าง และปลัด อบต. ควบคุมกำกับดูแลโดยเคร่งครัด	ต.ค.๖๕ - ก.ย.๖๖	กองคลัง	
๒. การปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๑. พื้นที่ความรับผิดชอบมีขนาดใหญ่และกว้าง เมื่อเกิดสาธารณภัยต่างๆ ได้แก่ อัคคีภัย, วาตภัย, อุทกภัย เป็นต้น ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่หรือให้ความช่วยเหลือได้ทันท่วงที ๒. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีน้อยไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานเมื่อเทียบกับพื้นที่มีขนาดใหญ่และกว้าง ๓. วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และครุภัณฑ์ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	๑๖	๙	๑. การส่งเสริมความรู้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้แก่ โครงการซ้อมแผนการป้องกันและระงับอัคคีภัย, โครงการอบรมป้องกันอัคคีภัยและซ้อมอพยพหนีไฟ ๒. จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และครุภัณฑ์ ให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ๓. ประชาสัมพันธ์มาตรการป้องกันป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆได้แก่ มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM๒.๕) ไฟป่าและหมอกควัน	ต.ค.๖๕ - ก.ย.๖๖	สำนักปลัด อบต.	

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

ชื่อความเสี่ยง	ความเสี่ยง	ก่อนจัดการ	หลังจัดการ	กิจกรรม	กำหนดเวลา	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
๓. งานด้านการจัดทำแผนที่ภาษี	๑.ไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้ครบถ้วน ๒.เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบยังขาดความรู้ความสามารถในการใช้โปรแกรมแผนที่ภาษี	๑๖	๙	๑. ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน	ต.ค.๖๕ - ก.ย.๖๖	กองคลัง	
๔. งานการออกแบบ	๑. เจ้าหน้าที่ขาดความรู้ ความชำนาญในการออกแบบ ๒. เกิดความผิดพลาดในการออกแบบงานก่อสร้าง	๑๖	๙	๑. ส่งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงาน เข้ารับการฝึกอบรมอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ ๒. ประสานงานขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นในเรื่องเฉพาะด้าน ๓. หัวหน้างานต้องตรวจสอบออกแบบให้ถูกต้อง	ต.ค.๖๕ - ก.ย.๖๖	กองช่าง	
๕. งานการประมาณการราคา	๑. การถอดปริมาณงานของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการประมาณราคาไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ๒. ราคาวัสดุ อุปกรณ์บางอย่างไม่มีในพาณิชย์จังหวัด	๑๖	๙	๑. ส่งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานเข้ารับการฝึกอบรมอย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ ๒. ประสานงาน ขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นในเรื่องเฉพาะด้าน ๓. หัวหน้างานต้องตรวจสอบการประมาณราคาให้ถูกต้องตามระเบียบฯ	ต.ค.๖๕ - ก.ย.๖๖	กองช่าง	

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

ชื่อความเสี่ยง	ความเสี่ยง	ก่อนจัดการ	หลังจัดการ	กิจกรรม	กำหนดเวลา	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
๖. การบริหารการศึกษา	บุคลากรไม่มีทักษะประสบการณ์ในการปฏิบัติงานทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้	๑๖	๖	๑. ให้กองคลังเป็นพี่เลี้ยงในการลงบัญชีการเบิกจ่ายรวมถึงการจัดเก็บเอกสาร ๒. หัวหน้าหน่วยงานเพิ่มการตรวจสอบควบคุมการจัดทำบัญชี การจัดซื้อจัดจ้างอย่างต่อเนื่อง	ต.ค.๖๕ - ก.ย.๖๖	กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	

ลงชื่อ

(นายธีรพล พันธุ์ประดิษฐ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขากระปุก

วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๕